Dosarul nr. 1-26/2025

Partea introductivă

S E N T I N Ţ Ă

05 martie 2025 mun. Hîncești,

Judecătoria Hîncești, sediul Central,
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul - Valentina Suruceanu,
Grefier - Carolina Tintă,
Cu participarea:
Procurorului în Procuratura r-nlui Hîncești – Lilia Ureche,
Avocatului care acordă asistență juridică garantată de stat – Anatolie Bunduchi,

examinând în şedinţă de judecată publică, în limba de stat, ***pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală***, cauza penală de învinuire a lui,

Popescu Nicolae ***,** *născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în satul**********, str. *****, raionul*

*****

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2) și (5), art. 361 alin. (2) lit. b) din Codul penal (*în redacţia Legii cu modificările de pînă la 07.09.2024*).

La data de 17 ianuarie 2025 în Judecătoria Hîncești a parvenit cauza penală de învinuire a lui Popescu Nicolae în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 42 alin. (2) și (5), art. 361 alin.(2) lit. b) din Codul penal.

Potrivit fișei de repartizare repetată a dosarului, la data de 17 ianuarie 2025 cauza respectivă a fost repartizată în mod automat-aleatoriu judecătorului Valentina Suruceanu.

Cauza penală s-a aflat în proces de examinare din data de 22 ianuarie 2025, potrivit încheierii de fixare a termenului pentru desfășurarea ședinței preliminare, până la data de 05 martie 2025.

Procedura de citare legal executată.

Procurorul Lilia Ureche a pledat pentru recunoașterea lui Popescu Nicolae de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2) și (5), art. 361 alin.(2) lit. b) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 750 unități convenționale. A încasa cheltuielile judiciare din contul inculpatului în sumă de 160 lei. Corpul delict de păstrat la materialele cauzei penale.

Apărătorul inculpatului, avocatul Anatolie Bunduchi și inculpatul au solicitat unei pedepse sub formă de amendă minimă prevăzută de lege – 500 unități convenționale.

Partea descriptivă

În baza actelor din dosar, instanţa de judecată,-

C O N S T A T Ă:

Popescu Nicolae, acționînd cu intenție criminală îndreptată spre confecționarea, deținerea, folosirea documentelor oficiale care acordă drepturi, dîndu-și seama de caracterul

social- periculos al acțiunilor sale, consecințele ce pot fi propuse și dorind survenirea unor astfel de consecințe, în mod conștient, într-o perioadă nedeterminată, cu aportul unei persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, care au acționat în calitate de autor, a participat prin complicitate, prin furnizare de date, într-o perioadă și într-un loc nestabilit de către organul de urmărire penală, au confecționat un document oficial fals, și anume permisul de conducere cu numărul *****categoria ”*****” cu valabilitatea ***** – ***** eliberat la data de ***** de Agenția Servicii Publice pe numele Popescu Nicolae, născut la data de *****.

Ulterior, urmărind scopul obținerii unor consecințe juridice, a intrat în posesia permisului de conducere menționat contrar prevederilor legale, care este un document oficial fals ce îi acordă dreptul de conducere mijloace de transport în lipsa calificării corespunzătoare, pe care l-a deținut și l-a folosit pînă la data de 03 septembrie 2024.

La data de 03 septembrie 2024, aproximativ ora 04:00 în punctul de trecere a frontierei ”Leușeni2” direcția ”intrare” situat în localitatea Leușeni, raionul Hîncești s-a prezentat Popescu Nicolae *****, care fiind pasagerul unității de transport marca ”*****” cu numărul de înmatriculare ***** (MDA), cu ruta de deplasare Franța – Republica Moldova, și în cadrul controlului în linia a doua în portmoneul personal a fost depistat permisul de conducere cu numărul *****categoria ”*****” cu valabilitatea ***** – ***** eliberat la data de ***** de Agenția Servicii Publice pe numele Popescu Nicolae, născut la data de *****, cu semne vădite de falsificare.

Conform Concluziilor formulate în raportul de constatare tehnico-științifică nr. 533 din 25.09.2024, permisul de conducere al Republicii Moldova cu seria și numărul ***** eliberat la data de ***** pe numele Popescu Nicolae, născut la data de *****, este confecționat din hîrtie sintetică, laminat pe ambele părți, cu folosirea metodei de imprimare jet cerneală – plasa de fond imaginea titularului, rubricilor, textelor și nu corespunde metodei de confecționare a permisului de conducere autentic al Republicii Moldova.

Conform informației Agenției Serviciilor Publice a Republicii Moldova nr. 01/737 din data de 10.09.2024 : în baza datelor preluate din Sistemul informațional automatizat ”Registrul de stat al conducătorilor de vehicule” Popescu Nicolae, născut la data de ***** numărul de identificare *****, nu a obținut dreptul de a conduce vehicule și nu a fost documentat cu permis de conducere al Republicii Moldova.

Instituția Publică ”Agenția Servicii Publice” nu a emis un permis de conducere cu nr. *****pe numele Popescu Nicolae născut la data de ***** număr de identificare *****.

Acțiunile lui **Popescu Nicolae** au fost încadrate în prevederile art. 42 alin. (2) și (5), art. 361 alin. (2) lit. b) din Codul penal (*în redacția legii în vigoare pînă la data de 07.09.2024*), ”***Complice la confecționarea și autor la deținerea, documentelor oficiale false, care acordă drepturi și eliberează de obligații, săvîrșită de două și mai multe persoane*”.**

La data de 16 ianuarie 2025, de către procurorul în Procuratura r-nlui Hîncești, Lilia Ureche a fost corectată eroarea admisă în rechizitoriu și anume a fost înlocuită sintagma ” 07 noiembrie 2024” cu sintagma ”03 septembrie 2024”, fapt rezultat din procesul-verbal anexat la f.d.94-95.

În cadrul ședinței de judecată, inculpatul **Popescu Nicolae** fiind asistat de avocatul Anatolie Bunduchi a declarat personal prin înscris autentic că, recunoaște fapta indicată în rechizitoriu și încadrarea juridică a acesteia, probele îi sunt cunoscute, înțelege conținutul lor și nu are obiecții asupra acestora, cerând ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, deoarece nu solicită administrarea de noi probe.

Instanța, analizând cererea inculpatului susținută de apărătorul său Anatolie Bunduchi, ascultând opinia procurorului Lilia Ureche, care nu au obiectat pentru judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, constatând că, din probele administrate în cursul urmăririi penale, care sunt concludente, pertinente și utile, rezultă că, fapta inculpatului este stabilită, precum și că sunt suficiente date referitor la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, conform art. 364[1] alin. (4) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată prin încheierea protocolară din 05 martie 2025, a admis cererea inculpatului **Popescu Nicolae** și a dispus judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Audiat în şedinţa de judecată, **sub jurământ,** inculpatul **Popescu Nicolae** vina şi-a recunoscut-o integral, declarând că, era în Franța în anul 2024, la un supermarket în orașul unde lucra a întîlnit niște persoane din Republica Moldova care i-au spus că pot face permis moldovenesc. Le-a dat datele personale și în decurs de 2 săptămîni au făcut permis de conducere. S-a întîlnit cu acele persoane în grup de 5, la același supermarket, i-au dat permisul pentru care a achitat suma de 170 Euro. Cînd s-a întors în țară, în timpul controlului la Vama Leușeni l-au găsit. Peroana a făcut poza la folografia lui. A făcut școala auto, dar permisul nu l-a făcut, fiind că a plecat peste hotare. Dorește să-i fie aplicată pedeapsă sub formă de amendă, are posibilitate să o achite. Persoana se numea Mihail, căreia i-a dat datele personale. La data de 03.09.2024 a intrat în țară și a depistat permisul la vamă. Și-a dat seama de permisul va fi fals.

Partea motivată:

Audiind inculpatul, studiind materialele cauzei penale, dincolo de orice dubiu rezonabil instanţa de judecată consideră că fapta comisă de Popescu Nicolae este dovedită în instanţa de judecată integral prin declaraţiile însuşi a inculpatului, date în şedinţa de judecată, care sunt în corespundere cu probele administrate în faza de urmărire penală şi anume de:

-Procesul-verbal cu privire la constatarea infracțiunii din 02 octombrie 2024, înregistrat în registrul de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al MAI, secția urmărire penală Vest la data de 02 octombrie 2024 sub nr. *****; la data de 03.09.2024, ora 04:00 la punctul de trecere a frontierei Leușeni, la intrare în Republica Moldova, agent-șef Chilinciuc Laura în urma controlului în linia a doua la cet. MDA : Popescu Nicolae născut la data de *****, pașaport ***** eliberat la data de*****, domiciliat în satul*****, raionul *****, în pormoneul personal a fost depistat permisul de conducere cu numărul *****categoria ”*****” cu valabilitatea ***** – ***** eliberat la data de ***** de Agenția Servicii Publici pe numele Popescu Nicolae născut la data de *****, cu semne vădite de falsificare /f.d.10/;

-Raportul înregistrat în registrul de evidență a sesizărilor R-II cu privire la inracțiuni a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră a MAI, din data de 02.09.2024 sub nr. 20248742479 : să fie examinat în ordinea art. 274 din Codul de procedură penală informația inspectorului la data de 03.09.2024, ora 4:00 la punctul de trecere a frontierei Leușeni, la intrare în Republica Moldova, agent-șef Chilinciuc Laura, în urma controlului în linia a doua la cet. MDA : Popescu Nicolae, născut la data de *****, pașaport ***** eliberat la data de*****, domiciliat satul*****, raionul *****, în portmoneul personal a fost depistat permisul de conducere cu numărul *****categoria ”*****” cu valabilitatea ***** – ***** eliberat la data

de ***** de Agenția Servicii Publice pe numele Popescu Nicolae născut la data de *****, cu semne vădite de falsificare /f.d.11/;

-***Procesul-verbal privind controlul de frontieră din 03.09.2024,*** potrivit căruia în timpul controlului în linia a doua la Popescu Nicolae a fost depistat permisul de conducere nr. *****pe numele său cu semne rezonabile de falsificare stabilite regula 1019 și 4205 /f.d.12-13/;

-Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 03.09.02024, potrivit căruia a fost cercetat permisul de conducere (MDA) cu nr. *****depistat de portmoneul personal asupra lui Popescu Nicolae (f.d.14-15/;

-Ordonanța de recunoaștere a obiectelor drept corp delict și anexarea la cauza penală din 19.11.2024, potrivit căruia a fost recunoscut în calitate de corp delict permisul de conducere al Republicii Moldova cu numărul *****eliberat la data de ***** pe numele lui Popescu Nicolae, născut la data de ***** /f.d.16/;

-Raportul de constatare tehnico-științifică nr. 533 din 25.09.2024, potrivit căruia permisul de conducere al Republicii Moldova cu seria și numărul *****eliberat la data de ***** pe numele Popescu Nicolae, născut la data de *****, este confecționat din hîrtie sintetică, laminat pe ambele părți, cu folosirea metodei de imprimare jet cerneală – plasa de fond, imabinea titularului, rubricilor, textelor și nu corespunde metodei de confecționare a permisului de conducere autentic al Republicii Moldova /f.d. 20-24/;

-***Informația Agenției Serviciilor Publice a Republicii Moldova nr. 01/737 din data de 10.09.2024***, potrivit căruia în baza datelor preluate din Sistemul informațional automatizat ”Registrul de stat al conducătorilor de vehicule” Popescu Nicolae, născut la data de ***** numărul de identificare *****, nu a obținut dreptul de a conduce vehicule și nu a fost documentat cu permis de conducere al Republicii Moldova /f.d.28/;

-***Procesul-verbal de examinare a obiectului din 19 noiembrie 2024 :*** potrivit căruia a fost supus examinării informația nr. 01/737 din data de 10.09.2024 parvenită de la Agenția Servicii publice f/d/29/;

-Ordonanța de recunoaștere și anexare a mijloacelor de probă la cauza penală din 19.11.2024, potrivit căruia a fost recunoscut în calitate de mijloc de probă informația nr. 01/737 din data de 10.09.2024 parvenită de la Agenția Servicii Publice /f.d.30/;

-***Proces-verbal de audiere a martorului Scurtu Laura din 19.12.2024,*** care a declarat că activează în calitate de subofițer superior al SPF ”Leușeni-2” al DR Vest a IGPF. În atribuțiile sale de serviciu intră verificarea cetățenilor, actelor sale atunci cînd intenționează să traverseze frontiera de stat, precum și raportarea superiorilor imediat despre încălcările depistate, în vederea întocmirii actelor de constatare în cazurile cînd la persoanele care doresc să traverseze frontiera de stat sunt depistate careva nereguli în acte. Anterior a avut numele Chilinciuc. La data de 03.090.2024, ora 04:00, pe sensul intrare în Republica Moldova a PTF Leușeni, în urma controlului în linia a doua, în portmoneul personal a cet. Popescu Nicolae a fost depistat pewrmisul de conducere a Republicii Moldova pe numele său, document ce prezenta semne evidente de falsificare. Ulterior, în cadrul procesului-verbal de cercetare la fața locului, folosindu-se tehnica din dotare și anume regula 4205 și lupa criminalistică s-a stabilit că permisul de conducere, are indici vizibili de falsificare. Despre cazul dat a fost înștiințată unitatea de gardă a DR Vest și s-a purces la documentarea cazului, cu ridicarea imediată a permisului de conducere pentru examinarea și aprecierea legalității acesteia care a fost împachetată într-un plic sigilat și semnat. La întrebările cu referitoare la veridicitatea și dobîndirea actului depistat, cet. Popescu Nicolae a comunicat că și-a perfectat permisul de

conducere prin intermediul unor persoane în timp ce se afla în Franța cărora le-a achitat 170 Euro /f.d.31-34/.

Încadrarea juridică a faptelor reţinute de instanţă în sarcina inculpatului.

În conformitate cu art. 8 Cod de procedură penală, precum şi cu cele ale art. 21 din Constituţia Republicii Moldova, orice cetăţean beneficiază de prezumţia de nevinovăţie, deschiderea unei proceduri judiciare penale, prin începerea urmăririi penale, nefiind posibilă decât în condiţiile prevăzute de lege.

Potrivit art. 101 alin. (1)-(3) Codul de Procedură Penală – fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Examinând cauza penală prin prisma art. 364[1] din Codul de procedură penală, audiind conform regulilor de audiere a martorului inculpatul **Popescu Nicolae** care personal prin înscris autentic, a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, şi apreciind probele administrate în faza de urmărire penală din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, cu respectarea principului contradictorialităţii, egalităţii armelor, care derivă din dreptul persoanei la un proces echitabil stipulat în CEDO, instanța conchide, că aceste probe prezentate de partea acuzării sunt certe și admisibile, iar în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, astfel, prin acţiunile sale intenţionate **Popescu Nicolae** a comis infracţiunea prevăzută de art. 42 alin.(2) și (5), art. 361 alin.(2) lit. b) din Codul penal (în redacția legii în vigoare pînă la data de 07.09.2024), **”*Complice la confecționarea și autor la deținerea, documentelor oficiale false, care acordă drepturi și eliberează de obligații, săvîrșită de două și mai multe persoane*”.**

În alt context, la adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art.385 alin.(1) pct. 1)- 4) Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4)dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracţiuni.

În conformitate cu art. 51 alin. (1) Codul Penal al RM „Temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.”

În sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Codul Penal al RM „Se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod”.

Potrivit art. 113 Codul Penal al RM „Se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători”.

Instanţa de judecată relevă că în cauza „***Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993***” CtEDO a statuat că ”(…) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi

îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării cei este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură săi angajeze răspunderea penală”.

În acest sens, instanţa de judecată, reiterează că latura obiectivă a infracţiunii prevăzute la art. 361 alin. (2) Codul penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată prin intenție.

Infracţiunea prevăzută de art.361 Cod penal, atentează la ordinea stabilită a autentificării documentale a faptelor ce au importanţă juridică. În calitate de obiect material al infracţiunii servesc documentele oficiale, imprimatele, ştampilele sau sigiliile.

Latură obiectivă constă din confecţionarea, deţinerea, vânzarea sau folosirea documentelor oficiale false, care conferă drepturi sau scutesc de obligaţiuni, precum şi confecţionarea sau vânzarea imprimantelor, ştampilelor, sigiliilor false.

Prin *documente* se au în vedere actele oficiale care conferă un drept sau eliberează de o obligaţiune nu numai pe deţinătorul sau cumpărătorul lor, dar şi pe alte persoane care le obţin. Documentele indicate trebuie să fie originale, nu falsificate.

Sunt considerate documente oficiale actele emise de organele de stat, de organele autoadministrării publice locale, de întreprinderi, instituţii sau organizaţii, indiferent de forma de proprietate, dar recunoscute de stat drept conferitoare de drepturi sau eliberatoare de obligaţiuni. *Documentele oficiale* pot proveni de la persoanele private în cazul în care statul le conferă un statut oficial şi importanţă juridică (de exemplu: actele perfectate de notar). *Documentele oficiale care conferă un drept* sunt şi diplomele de absolvire a instituţiei de învăţământ, legitimaţiile (de participare la acţiunile militare, de pensionar), permisul de conducere, patentele de întreprinzător, licenţele şi alte acte oficiale. *Documente prin care cetăţenii sunt scutiţi de obligaţiuni* sunt certificatele, adeverinţele ce scutesc de plata serviciilor comunale sau de alte plăţi, de exemplu - actul care conferă cetăţeanului dreptul de a călători pe gratis în transportul public etc.

Prin *posesie* în cazul dat se înţelege deţinerea activă a documentelor oficiale false care conferă drepturi sau scutesc de obligaţiuni.

Folosirea documentelor falsificate, a ştampilelor, imprimatelor, sigiliilor desemnează acţiunile de vânzare, dăruire, schimb şi alte forme de transmitere spre folosire de către alte persoane contra plată sau gratis.

Componenţa de infracţiune este formală. Ea se consideră consumată din momentul falsificării sau confecţionării obiectelor indicate în dispoziţia articolului sau din momentul vânzării lor.

Latura subiectivă se realizează prin intenţie directă. Este necesar ca falsificarea să fie efectuată în scopul folosirii documentelor, ştampilelor, imprimatelor, sigiliilor de către infractori sau de către alte persoane. Confecţionarea sau falsificarea care nu urmează scopul de a fi folosite sau vândute nu formează componenţa de infracţiune.

Prin *confecționare,* se înțelege crearea sau denaturarea conținutului documentelor oficiale care acordă drepturi sau eliberează de obligații, a imprimantelor, ștampilelor sau a sigiliilor unor întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de tipul de proprietate și formă juridică de organizare.

Prin *deținerea* se înțelege intrarea în posesie a documentelor oficile false care acordă drepturi sau eliberează de obligații, sau a imprimanțelor, ștampilelor sau a sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare.

Subiect al infracţiunii este unul general - persoana fizică responsabilă, care a atins vârsta de 16 ani.

Astfel, vina inculpatului **Popescu Nicolae** este deplin dovedită şi se încadrează acţiunile ei intenţionate în baza art. 42 alin. (2) și (5), art. 361 alin.(2) lit. b) din Codul penal (*în redacția Legii în vigoare pînă la data de 07.09.2024*), ” ***Complice la confecționarea și autor la deținerea, documentelor oficiale false, care acordă drepturi și eliberează de obligații, săvîrșită de două și mai multe persoane*”.**

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.

Art.2 Codul penal prevede, că (1) Legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. (2) Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanţa de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin. (2) Codul penal, ţinând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane, la fel, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. 75 Codul penal al Republicii Moldova, și anume, gravitatea infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Conform art.7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane. Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile susmenționate, legea penală stabileşte anumite criterii de individualizare a pedepsei.

Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

Criteriile speciale de individualizare a pedepsei sunt nişte derogări de la criteriile generale şi se aplică în cazurile expres prevăzute de lege: aplicării pedepsei inculpatului la judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală (art. 364^1 Codul de procedură penală, art. 80/1 Cod penal).

Iar, individualizarea pedepsei constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. După această clarificare, instanţa accentuează că, pedeapsa aplicată inculpatului **Popescu Nicolae** trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârşite. Gravitatea acesteia constă

în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârșite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracţiunii. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

La caz, fapta săvârșită a fost săvîrșită de către **Popescu Nicolae** într-o perioadă nedeterminată pînă la 03 septembrie 2024 și a fost încadrată în baza art. 42 alin. (2) și (5), art. 361 alin. (2) lit. b) Codul penal (*în redacţia Legii în vigoare pînă la data de 07.09.2024*), care se pedepsea cu amendă în mărime de la 550 la 950 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 5 ani, iar potrivit prevederilor art. 16 alin. (3) Cod penal, este o infracțiune mai puțin gravă.

Prin Legea nr. 136 din 06.06.2024 în vigoare la 07.09.2024, a fost modificată sancțiunea art. 361 Cod penal, și la moment alin. (2) lit. b) în calitate de pedeapsă prevede amendă în mărime de la 950 la 1500 de unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 3 la 6 ani.

Ca urmare, se reține că sancțiunea art. 361 alin. (2) lit. b) Codul penal (*în redacția Legii în vigoare pînă la data de 07.09.2024*), este mai blândă decît cea modificiată, motive din care instanța consideră necesar de a aplica principiul retroactivității legii penale prin prisma art. 10 din Codul penal.

Or, conform art. 8 din Codul penal, caracterul infracţional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvîrşirii faptei.

Potrivit art. 10 alin. (1) din Codul penal, legea penală care înlătură caracterul infracţional al faptei, care uşurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situaţia persoanei ce a comis infracţiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvîrşit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

În conformitate cu art 80^1 alin.(1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

La fel, instanța reține că circumstanţe ce atenuează răspunderea penală conform prevederile art. 76 Cod penal – nu s-au stabilit, or, recunoașterea vinovăției de către inculpat, care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art.76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că, aceleiași situații de drept să-i acorde o dublă valență juridică. Circumstanțe agravante instituite de art. 77 Codul penal, instanța nu a stabilit.

Referitor la recunoaşterea vinovăţiei, instanţa reţine că conform practicii judiciare, la aplicarea prevederilor art. 364^1 din Codul de procedură penală, recunoaşterea vinovăţiei nu poate fi valorificată drept o circumstanţă atenuantă, deoarece ar însemna că aceleiaşi situaţii de drept i se acordă o dublă valenţă juridică.

Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților,

cât şi a altor persoane. Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile susmenționate, legea penală stabileşte anumite criterii de individualizare a pedepsei.

Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

Criteriile speciale de individualizare a pedepsei sunt nişte derogări de la criteriile generale şi se aplică în cazurile expres prevăzute de lege: aplicării pedepsei inculpatului la judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală (art. 80^1 Cod penal).

Potrivit art. 80^1 Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

În cadrul ședinței de judecată, inculpatul **Popescu Nicolae** a solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de amendă.

La aplicarea tipului și măsurii de pedeapsă instanța ia în considerare atât principiul prevăzut în art.4 din Codul penal, umanismul legii penale, cât și al art. 61 alin.(2) Codul penal- pedeapsa penală are drept scop corectarea inculpatului, iar executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, precum și posibilitatea obținerii corectării și reeducării vinovatului.

Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii.

Din materialele cauzei penale rezultă că, infracţiunea comisă de inculpatul **Popescu Nicolae** este atribuită, conform art. 16 din Codul penal, la categoria infracţiunii mai puțin grave.

La fel, instanța de judecată din circumstanţele cazului constată că, inculpatul **Popescu Nicolae** anterior este judecat /f.d.56, 57-62/, a recunoscut vina, se căiește sincer, a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, şi ţinând cont de scopul pedepsei penale este anume, prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane, de influenţa pedepsei aplicate asupra restabilirii echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi condiţiile lui de viaţă, instanța de judecată ajunge la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului **Popescu Nicolae** este posibilă fără privarea lui de libertate.

Instanța reține că, potrivit art.75 alin.(2) Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Astfel, instanţa de judecată, pornind de la scopul pedepsei penale, reţinând necesitatea influenţei pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului, necesitatea aplicării unei pedepse echitabile, care ar fi contribuit la maximum la realizarea scopului pedepsei, în particular la corectarea inculpatului, reținându-l de la comiterea infracțiunilor, ajunge la concluzia că scopul educativ al pedepsei poate fi atins şi fără privarea de libertate a inculpatului.

Reieșind din normele *precitate* și din cumulul circumstanțelor cazului elucidate mai sus, instanța de judecată consideră că în privința inculpatului **Popescu Nicolae** poate fi aplicată pedeapsa, **sub formă de amendă.**

Or, prezent în ședința de judecată inculpatul **Popescu Nicolae** a optat pentru numirea unei asemenea pedepse.

Potrivit art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Conform art. 64 alin.(3) din Codul penal, mărimea amenzii pentru persoanele fizice se stabileşte în limitele de la 500 la 3000 unităţi convenţionale, iar pentru infracţiunile săvîrşite din interes material – pînă la 20000 unităţi convenţionale, luîndu-se ca bază mărimea unităţii convenţionale la momentul săvîrşirii infracţiunii. Mărimea amenzii se stabileşte în funcţie de gravitatea infracţiunii săvîrşite şi de situaţia materială a celui vinovat şi a familiei sale. Luînd în considerare circumstanţele cauzei, instanţa de judecată poate dispune achitarea amenzii în rate timp de pînă la 5 ani.

Articolul 361 alin. (2) lit. b) Codul penal (*în redacția Legii în vigoare pînă la data de 07.09.2024*), pedepsește fapta cu amendă în mărime de la 550 la 950 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 5 ani.

La caz, limita minimă se reține, avînd în vedere stipulările art. 64 alin. (3) din Codul penal, conform cărora, limita minimă generală a pedepsei sub formă de amendă constituie **500 unităţi convenţionale** și care nu mai poate fi redusă, iar limita maximă este de **712,5 unităţi convenţionale**, avînd în vedere circumstanțele reținute instanța de judecată ajunge la concluzia de a aplica în privința inculpatului **Popescu Nicolae** pedeapsă cu amendă în limita minimă a sancțiunii articolului în mărime 500 (cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei.

În opinia instanței pedeapsa cu amendă stabilită în privinţa inculpatului este echitabilă şi corespunde principiului echităţii, va duce la corectarea și reeducarea inculpatului precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiunii și-și va atinge scopul prevăzut la art. 61 Cod penal.

Mai mult că, acesta și-a exprimat acordul de ai fi stabilită o asemenea pedeapsă.

Instanța de judecată reține că, în privința lui **Popescu Nicolae** nu poate fi aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, deoarece inculpatul nu și-a manifestat acordul de a o executa.

Or, în cazul numirii a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, este necesară manifestarea de voință a inculpatului.

Motiv din care instanța nu va aplica pedeapsă din categoriile respective.

Or, potrivit art. 75 alin. (2) Cod penal, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

În acest sens, instanța remarcă că, sub aspectul proporționării pedepsei aplicate inculpatului și pentru o corectă individualizare a acesteia raportate la toate criteriile generale prevăzute de art. 75 din Codul penal, trebuie să țină seama atât de elementele ce țin de materialitatea faptelor în sine, cât și de datele referitoare la persoana inculpatului, astfel că chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, ea nu este totuşi un proces arbitrar, subiectiv, ci din contra el trebuie să fie rezultatul unui examen obiectiv al întregului material probatoriu, studiat după anumite reguli şi criterii precis determinate.

Instanța consideră că, pedeapsa numită este corespunzătoare gradului prejudiciabil al faptelor comise de inculpat și circumstanțelor cauzei, va contribui la atingerea scopurilor pedepsei penale și va fi suficientă pentru corectarea și reeducarea inculpatului, în scopul prevenirii săvârşirii de noi infracţiuni, precum și pentru restabilirea echității sociale.

În conformitate cu art. 64 alin. (3^1) Cod penal, în cazul infracţiunilor uşoare sau mai puţin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 72 de ore din momentul în care hotărîrea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

Temeiuri pentru liberarea inculpatului de la răspunderea penală conform prevederilor art. 53 Cod penal, nu au fost stabilite.

<u>Chestiunea privind măsura preventivă:</u>

În conformitate cu prevederile art.385 alin. (1) pct.15) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, urmează să fie soluționată chestiunea dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului.

Conform art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, „în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentinţa va deveni definitivă”.

Instanța examinînd cauza penală a constatat că în cadrul urmării penale **Popescu Nicolae** la data de 23 decembrie 2024 a semnat obligația de prezentare la organul de urmărire penală sau instanța de judecată /f.d.52/, care încetează de drept.

Or, odată cu adoptarea sentinței raportul juridic între inculpat și stat încetează.

<u>Chestiunea privind cheltuielile judiciare:</u>

În conformitate cu art. 227 alin. (1) din Codul de procedură penală, cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal.

Potrivit prevederilor art. 229 alin. (1), (2) și (3) din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial,

condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor.

La caz, este obligația condamnaților de a achita cheltuielile pentru efectuarea expertizelor, iar scutirea condamnaților de la plata acestor sume urmează să prezinte o excepție, dar nu regulă.

În prezenta cauză instanța nu a constatat careva impedimente privind încasarea de la inculpatul **Popescu Nicolae** a sumei de 160,00 (una sută șasezeci,00) lei cu titlu de cheltuieli judiciare în legătură cu efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 533 din 25 septembrie 2024 /f.d.20-24/.

Chestiunea privind corpurile delicte:

Potrivit prevederilor art. 397 pct. 3) din Codul de procedură penală, dispozitivul sentinţei de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lîngă chestiunile enumerate în art.395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă: hotărîrea cu privire la corpurile delicte.

După cum rezultă din prevederile art.162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 5) documentele care constituie corpuri delicte rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

La caz, instanța de judecată atrage atenția asupra faptului că, prin ordonanța organului de urmărire penală din 19 noiembrie 2024, f.d.16, a fost recunoscut în calitate de corp delict : permisul de conducere al Republicii Moldova cu seria și numărul *****categoria ”*****” cu valabilitatea ***** – *****, eliberat la data de ***** pe numele Popescu Nicolae, după intrarea sentinței în vigoare a-l **păstra la materialele dosarului penal nr. 1-26/2025**.

Partea dispozitivă:

În contextul celor expuse, în conformitate cu prevederile art. 8, art. 10, art. 80 [1] Cod penal, art. 364[1], art. 162, art. 227-229, 384-385 din Codul de procedură penală instanţa de judecată,-

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaște vinovat **Popescu Nicolae** de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2) și (5), art. 361 alin. (2) lit. b) din Codul penal, (*în redacția Legii în vigoare pînă la data de 07.09.2024*), cu aplicarea art. 10 alin. (1) din Codul penal și art. 80[1] din Codul penal, i se stabilește pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei.

Popescu Nicolae este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 72 de ore din momentul în care hotărîrea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

Măsura de constrîngere aplicată în privința lui **Popescu Nicolae** - obligarea de a se prezenta la organul de urmărire penală sau la instanță, încetează de drept.

Se încasează de la **Popescu Nicolae** în contul statului suma 160,00 (una sută șasezeci,00) lei cu titlu de cheltuieli judiciare în legătură cu efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 533 din 25 septembrie 2024.

Corpul delict – permisul de conducere al Republicii Moldova cu seria și numărul *****categoria ”*****” cu valabilitatea ***** – *****, eliberat la data de ***** pe numele Popescu Nicolae, după intrarea sentinței în vigoare a-l **păstra la materialele dosarului penal nr. 1-26/2025**.

Sentinţa cu drept de atac în Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

Președinte de ședință,
judecător /semnătură/ Valentina SURUCEANU

Copia corespunde originalului, judecător:

Cheltuielile judiciare în sumă de 160,00 (una sută șaizeci,00) lei achitate la data de 05 martie 2025, conform ordinului de încasare a numerarului nr. 41420053.